

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1391/2018
21.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Љиљане Петрић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 38/16 од 09.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 544/18 од 04.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2018. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Љиљане Петрић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 38/16 од 09.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 544/18 од 04.09.2018. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 38/16 од 09.03.2018. године, између осталих окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци.

На основу члана 85. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности забране вршења дужности директора на период од три године рачунајући од дана правноснажности пресуде, стим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

На основу члана 91. став 1. и 92. став 1. КЗ од окривљеног је одузета противправна имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела ближе наведена у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, док трошкови одбране по службеној дужности падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 544/18 од 04.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и лично окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 38/16 од 09.03.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА адв. Љиљана Петрић поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Љиљане Петрић, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Љиљана Петрић, у захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени „у вези предметног животног догађаја“ већ једном правноснажно осуђен и да је наведену казну затвора већ издржао, а да се ради о пресуди Вишег суда у Новом Саду К 200/06 од 18.04.2008. године.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима браниоца окривљеног, суштински указује да је ствар већ правноснажно пресуђена и тиме побијане правноснажне пресуде оспоравају због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд изнете наводе оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног и сам окривљени, истицали су већ у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни пет и шест образложења, дао веома јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног АА адв. Љиљана Петрић, истиче да нема доказа, да је окривљени учинио кривично дело које му се ставља на терет, те да окривљени нису имали намеру нити су искористили свој положај нити прекорачили границе свог овлашћења те да је доношењем правноснажних пресуда погрешно примењен кривични закон, када је суд нашао да се у радњама

окривљеног стичу законска обележја кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, из чега произилази да се у захтеву за заштиту законитости, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, због којих повреда је захтев дозвољен.

Међутим, у захтеву се не опредељује у чему се ове повреде материјално правне природе састоје, већ се у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, захтевом се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) одбио као неоснован, док је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у осталом делу захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић